

DZIENNIK
ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

Redakcja i Administracja czynna od 9-ej do 2-ej popoł.

Prenumerata kwartalnie . . . Mk. 1,200,000
miesięcznie . . Mk. 400,000

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): wiersz petitowy dwuszpaltowy lub jego miejsce 120,000 Mk.

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Cena egzemplarza Mk. 150,000.

Nr. 6.	Lublin, dnia 15-go Marca 1924 roku.	Rok IV.

DZIAŁ URZĘDOWY.

RUCH SŁUŻBOWY.

Mianowani: Tadeusz Ossowski prowizorycznym urzędnikiem Magistratu od dnia 3-go marca r. b. z uposażeniem w/g VI-ej grupy z przydzieleniem do Wydziału Gospodarczego.

Zwolnieni: W Wydziale Opieki Społecznej—Stanisława Mościbrodzka i Marja Klepcarzówna, ochroniarki, pierwsza od 1 kwietnia r. b., a druga od 1 czerwca r. b. na skutek redukcji personelu.

Z obrad Magistratu.

Posiedzenie 28 lutego, uchwalono:

Płace dla robotników miejskich za pierwszą połowę lutego 1924 r., ustalić w normach ze stycznia miesiąca, powiększone o 41,58%, to jest zgodnie z obliczeniem wzrostu drożyzny przez komisję statystyczną przy inspektoracie pracy w Lublinie, co się zaś tyczy płac za drugą połowę lutego, to wobec zniżki cen, wynoszącej 4,93%, t. j. niecałe pięć procent płac z pierwszej połowy miesiąca lutego pozostawić bez zmiany.

Posiedzenie 29 lutego, uchwalono:

Po wysłuchaniu opinji adwokata Aleksandra Wyszyńskiego, Magistrat, w związku z uchwałą Rady Miejskiej z dnia 19 lipca 1923 r., uchwalił w sprawie budowy elektrowni okręgowej w Lublinie, zawrzeć umowę ze spółką akcyjną „Siła i Światło“ według projektu do niniejszej uchwały dołączonego. Do podpisania umowy upoważnić Prezydenta miasta p. Czesława Szczepańskiego i Wice-Prezydenta p. Stanisława Dylewskiego.

Posiedzenie 3 marca, uchwalono:

1. W sprawie poboru od pracowników miejskich 3% na składkę emerytalną, wyrażono opinję, że potrącenia mogą być życzącym sobie dokonywane bez żadnych jednak zobowiązań Magistratu w kierunku ustalenia praw emerytalnych pracowników miejskich, do czasu uchwalenia statutu emerytalnego.

2. Wypłacić instytucjom kulturalnym, oświatowym i społecznym, według poniższego wykazu. liczącego 8 pozycji, subwencję w łącznej kwocie mkp. 3,573,538,000.

WYKAZ

1. Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół“ na rzecz weteranów 63 roku 49,400,000 mk.
2. Lubelskie Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej 145,500 000 mk.
3. Chrześćjański Związek Młodziży Polskiej 509,500,000 mk.
4. T-wo Uniwersytetu Robotniczego oddział w/m 45,750,000 mk.
5. Komitet Zabawy na rzecz funduszu zapomogowego dla wdów i sierot po poległych policjantach 16,088,000 mk.
6. Klasztor Braci Misjonarzy Kresowych św. Franciszka w miejscu 15,300,000 mk.
7. Zarząd Towarzystwa Pożarnej Straży ochotniczej 1,262,000,000 mk.
8. Wydział Kolonji Letnich Lub. Tow. Dobr. 1,530,000,000 mk.

Razem mk. 3,573,538,000.

3. Wdowie po zmarłym 23 lutego r. b. ekonomie taboru asenizacyjnego, Władysławie Drzewińskim—Julji Drzewińskiej, wypłacić jednorazową zapomogę w dwukrotnej wysokości poborów za luty r. b., to jest mk. 624,928,000.

4. Podwyższyć o 100% opłaty za czynności i świadczenia urzędowe organów miejskich, uchwalone 4/I r. b. i pobrać takowe od dnia 4go marca 1924 r.

5. Zaniechać poboru na miejscu kwoty, przypadającej Magistratowi od Związku Artystów Scen Polskich, oddział w Lu linie, tytułem podatku od widowisk w dniu 2-go marca r. b., od biletów wejściowych, które będą sprzedane na maskaradę. organizowaną tego dnia przez związek i należną kwotę 1,700,000,000 mk. zaliczyć jako subwencję na rzecz powyższego związku.

Posiedzenie 7 marca, uchwalono:

1. Grunta orne na Kośminku, przestrzeni około 16 morgów, wydzierżawić na lat trzy od sumy 2,600 złp. rocznie in plus, z zastrzeżeniem w kontrakcie, że czynsz dzierżawny pobrany będzie w metrach zboża.

2. Urządzenie masarni mechanicznej, na terytorjum s. s. J. Vettera na Kalinowszczyznie, znajdującej się, wraz z lokomobilą, sprzedać w drodze publicznego przetargu, po uprzednim oszacowaniu i skwalifikowaniu przez rzeczoznawców.

3. Sprawę z Magistratem m. Płocka, o zwrot 250 cm. żyta, względnie wypłacenia ekwiwalentu pieniężnego, skierować na drogę sądową.

Prezydent miasta: (—) *C. Szczepański.*
Szef Wydziału: (—) *L. Radliński.*

Rozporządzenia Rządowe.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 23 października 1923 r.

Na zasadzie art. 4 ustawy z dnia 8 sierpnia 1923 r. w przedmiocie upoważnienia zarządów gmin do czasowego zajmowania lokali szkolnych w gminie na cele powszechnego nauczania (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 677) zarządza się co następuje:

§ 1. Zezwolenie na czasowe zajęcie lokalu szkolnego po myśli art. 1 wyżej powołanej ustawy może być udzielone jedynie wówczas, jeżeli dla braku pomieszczenia w budynkach szkół powszechnych lub w najętych na ten cel budynkach prywatnych przy jaknajwiększem dopuszczalnem ich wyzyskaniu (przy dwurazowej nauce) nie wszystkie dzieci obowiązane do uczęszczania do szkoły powszechnej mogą korzystać z nauki, oraz jeżeli budynki własne gminy są tak wyzyskane, iż użycie ich w całości lub części na cele szkoły powszechnej jest niemożliwe bez szkody dla innych obowiązków gminy, a w danej miejscowości znajdują się szkoły prywatne jakiegobądź typu, których pomieszczenia nie są wyzyskane dla nauki przez dzień cały.

§ 2. Zarząd gminy obowiązanej na zasadzie ustawy z dnia 17 lutego

1922 r. o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkoł powszechnych (Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 143) do utrzymywania publicznych szkół powszechnych złoży wniosek swój w tym przedmiocie, skierowany do właściwego Kuratora okręgu szkolnego na ręce Inspektora szkolnego, a w okręgach szkolnych: lwowskim i krakowskim na ręce Rady szkolnej powiatowej.

Dla poparcia swej prośby zarząd gminy winien podać:

1) ogólną ilość dzieci obowiązanych do uczęszczania do szkoły powszechnej w danej miejscowości (danym obwodzie szkolnym),
2) ilość czynnych oddziałów szkół powszechnych (szkoły powszechnej) w tej miejscowości (obwodzie szkolnym),
3) sposób ich umieszczenia,
4) ilość dzieci w danej miejscowości (obwodzie szkolnym), podlegających obowiązkowi szkolnemu, które dla braku pomieszczenia z nauki korzystać nie mogą,
5) czy budynki, któremi gmina rozporządza, są tak wyzyskane, że użycie ich w całości lub części na potrzeby szkoły powszechnej jest niemożliwe bez szkody dla innych obowiązków gminy,
6) starania poczynione przez zarząd gminy lub organy samorządu szkolnego w gminie celem uzyskania pomieszczenia drogą najmu i powody ich ujemnego wyniku,
7) nazwę i rodzaj szkoły, której zajęcie jest zamierzone, imię, nazwisko i adres osoby, utrzymującej tę szkołę,
8) wymienienie dni w tygodniu i godzin, w których pomieszczenie to jest wolne,
9) czy zarząd gminy porozumiewał się już z utrzymującym odnośną szkołę prywatną co do użytkowania jej pomieszczenia w godzinach wolnych od nauki i z jakim skutkiem (ewentualną korespondencję należy dołączyć do podania.

W podaniu może być wymienionych kilka szkół do wyboru Kuratora.

§ 3. Inspektor szkolny udzieli odpis wniosku, utrzymującemu szkołę, której zajęcie jest zamierzone, zaznaczając, iż w ciągu dni 7 od dnia otrzymania zawiadomienia przysługuje jej prawo wniesienia do Kuratorjum na ręce inspektora szkolnego zarzutów przeciwko zajęciu szkoły

§ 4. Po przeprowadzeniu przez inspektora szkolnego potrzebnych dochodzeń kurator okręgu szkolnego wydaje na piśmie orzeczenie w przedmiocie zajęcia o ile nie jest odmownem. W razie zezwolenia na zajęcie orzeczenie winno oznaczyć ilość pomieszczeń dozwolonych do zajęcia, w razie potrzeby z opisem położenia tych popomieszczeń w stosunku do pomieszczeń nie podlegających zajęciu, termin kalendarzowy, od którego, okres czasu, na który i godziny, ewentualnie dnie i tygodnie, przez które pomieszczenia te mają być zajęte, wreszcie warunki, jakie mają być zachowane ze względów zdrowotnych i pedagogicznych. Orzeczenie to przesyła Kurator Inspektorowi szkolnemu w trzech egzemplarzach celem doręczenia Zarządowi gminy i osobie utrzymującej szkołę, której zajęcie zostało zdecydowanem.

Przeciwko orzeczeniu Kuratora niema odwołania w normalnym toku instancji administracyjnych.

§ 5. W zezwoleniu na zajęcie lokalu szkoły prywątnej mieści się także zezwolenie na używanie sprzętów w danych pomieszczeniach się znajdujących, natomiast używanie pomocy naukowych i bibljoteki pozostawione jest osobnej umowie gminy z osobą utrzymującą szkołę prywatną.

§ 6. Po uzyskaniu zezwolenia zarząd gminy zawiera z utrzymującym szkołę umowę o wysokość czynszu za używanie pomieszczeń i sprzętów szkolnych

W braku porozumienia ma zastosowanie art 3 z dn. 8 sierpnia 1923 r. w przedmiocie upoważnienia zarządów gmin do czasowego zajmowania lokali szkolnych w gminie na cele powszechnego nauczania (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 677).

Zajęcie pomieszczeń następuje jednak bezzwłocznie bez względu na to, czy i w jaki sposób ustalono wysokość czynszu.

§ 7. Gdyby zaszła potrzeba przymusowego wykonania orzeczenia Kuratora okręgu szkolnego dokonywuje tego władza administracyjna I instancji na żądanie władzy szkolnej.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *Głąbiński.*

(Dziennik Ustaw № 115.13.11.23 r.)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

SPÓŁDZIELNIE A BANK POLSKI.

Chwila uruchomienia Banku Polskiego i stworzenie w ten sposób zdrowego pieniądza otworzy nowy okres świetnego rodzaju spółdzielni polskich zwłaszcza kredytowych. Żadna organizacja finansowa nie posiada tyle sposobów i środków dotarcia do szerokich warstw, do zespolenia drobnych oszczędności we wielkie kwoty—jak spółdzielczość.

Dewaluacja stała się śmiercią oszczędności. Stabilizacja waluty ożywi znów zmysł oszczędności, a tem samem stworzy podwaliny sił spółdzielczości kredytowej. Z tych uwag wynika dostatecznie jasno, w jak wysokim stopniu powodzenie i wzmocnienie spółdzielczości zależnym jest od pomyślnej działalności przyszłego Banku Polskiego.

Prawie wszystkie związki rewizyine odezwały się do spółdzielni swych z apelem do udziału w subskrybcji na własny rachunek, ułatwiania subskrybcji członkom, rozpowszechniania poczucia obowiązku wszystkich obywateli wzięcia udziału w budowie Banku Polskiego.

Spółdzielnie działać będą z poręki swych związków rewizyjnych lub finansowych jako agentury przyjmujące subskrybcje i same z pewnością wedle możności obywatelski obowiązek spełnią. Być może, że warunki finansowe nie pozwolą na wysiłek wielki, na jedną lub kilka akcyj zdobędzie się wszakże każda dobrze kierowana spółdzielnia Niektóre związki rewizyjne łączą subskrybcję swych spółdzielni w zbiorową subskrybcję, wykonywaną przez Związek, który w tym wypadku drobne akcje spółdzielni zbiorowo reprezentować będzie na Walnem Zebraniu Banku Polskiego.

Myśl to bardzo dobra, zwłaszcza, że spółdzielnie jako akcjonarjusze w Banku Polskim zawsze reprezentować będą najzdrowszą, społecznym duchem owianą myśl i zasadę.

Związki rewizyjne lub centrale finansowe spółdzielni dostarczą formularzy, druków i szczegółowych wskazówek.

Warto jednak przpomnieć spółdzielniom jeszcze jeden sposób popierania subskrybcji akcji Banku Polskiego.

Otóż mogą one umożliwić udział w subskrybcji nawet tym członkom swoim, którzy nie mogą nabyć jednej całej akcji. Właśnie spółdzielnia, tak bliskiemi łącząca węzłami solidarności swych członków jest jakoby z natury powołaną do zbiorowych zakupów akcji, na które składać się będą dobra wola i oszczędność kilku członków—tak że każdy z nich będzie właścicielem akcji, które w ich imieniu podpisze spółdzielnia. Władzom spółdzielni jak i Związkom spółdzielni zwracamy uwagę na ten sposób subskrybcji, który nietylko przyczyni się do powiększenia bardzo pożądanej grupy akcjonarjuszy, ale który przy pilnej, a gorliwej pracy Zarządów w spółdzielni w szerokich warstwach ludności spopularyzuje sprawę Banku Polskiego i nauczy społeczeństwo zrozumieć funkcje jego i zadania oraz płynące zeń dla wszystkich korzyści.

Treść N-ru 6.

Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina. — — Redaktor **L. Radliński.**

Drukarnia Magistratu m. Lublina.